

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.

Nr. de Duminică pe an
— 4 coroane.

Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

Manuscrisuri nu se napotază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefracate nu se
primesc.

Măsură dreaptă.

În avântul unei discuții bine pornite, dar rău conduse, s'a aruncat în publicitate vorba, că noue Românii ardeleni, care am trecut în România, nu ni-se cuvine să luăm parte la viața politică nici împreună cu frații noștri din România, în mijlocul cărora suntem venetici, nici împreună cu frații noștri din Ardeal, pe care i-am părăsit în cele mai grele timpuri.

Eu nu iau parte nici cu unii, nici cu alții; mie dar' nu mi-se adresează vorba aceasta: tocmai de aceea însă sunt între cei mai de aproape chemați a scoate la iveală falsitatea celor ce au aruncat vorba aceasta în publicitate.

Statul român, așa cum el a fost conceput de cei ce l-au întemeiat și cum el există azi, e centrul vieții naționale române: aici răsare soarele pentru toți Români; aici sunt toți Români și cu gândul, și cu inima în fiecare clipă de preocupare politică. Dar' aceasta nu pentru că e „român” acest stat, ci pentru că el, așa cum există, e o creațiune a tuturor Românilor, iar' nu a oamenilor ce din întâmplare sunt adunați pe pământul cuprins între hotarele lui convenționale.

Cu mult mai înainte de a se fi înființat, statul acesta a existat în gândul Românilor ca plan clar conceput și în inimile lor ca dorință fierbinte și mai multe rânduri de oameni au lucrat cu zel și cu căldură, cu hotărâre și cu bună chibșuință, ca să-l facă așa cum era croit în gândul lor, iar' oamenii acestia n'au fost numai Munteni și Moldoveni: s'au unit toți cei mai aleși dintre Români de pretutindeni, ca lucrând împreună, să le asigure aici, pe pământul acesta, tuturor Românilor deplină libertate de dezvoltare și putința de a aduce la desfășurare virtuțile neamului românesc. Ori și unde ar fi fost dar' Românul aruncat de soarte, el vine, dacă se simte jignit în dezvoltarea lui, aici pe pământul acesta, unde e tot acasă la el și poate să lucreze în toată libertatea.

De aceea Românul, ori și unde s'ar fi născut el și ori și unde și-ar fi petrecând viața, iubește România, e mereu preocupat de prosperarea ei, e dușman celor ce o dușmănesc și e gata de a se jertfi la timpuri grele pentru ea.

Aceasta o simte fiecare dintre noi, o simt copiii noștri din ziua, în care încep să-și dea seama despre cele ce se petrec în sufletele lor și o știu foarte bine și toți cei ce trăiesc în atingere cu Români: pe toți Români și-i face dușmani cel-ce jignește statul român în desfășurarea lui; pe toți Români și-i face prieteni cel-ce e binevoitor față cu statul român.

De aceea e atât de prețioasă amicitia statului român.

Lucrurile aceste sunt atât de adevărate, atât de știute și atât de

firești, încât constituțiunea statului român nu consideră numai pe Moldovenii și pe Munteni, ci pe toți Români ca pământeni, și Românul, ori și unde ar fi fost născut el, nu are să ceară în România acordarea drepturilor cetățenești, căci le are în virtutea românității lui, ci numai recunoașterea acestei calități.

Așa au înțeles organizatorii statului român lucrurile, și așa le înțeleg și azi toți Români: se cuvine ori și-cărui Român să se intereseze de buna desfășurare a statului român, să lucreze împreună cu alți Români pentru binele României, să iubească pe cei ce fac binele acesta și să-și dea silința de a împedea în lucrarea lor pe cei ce nu-l fac; poate Românul, ori și unde se afla el, să iee parte la preocupările politice ale României să susție pe unii și să combată pe alții, și poate cu atât mai virtuos, când se află pe pământul României.

Că nu poate, aceasta o știe numai cei ce nu sunt Români și nu consideră statul român ca centru al vieții naționale române, ci, vorba lui Eminescu, ca simplă expresiune geografică, ca un fel de Americă. Aceștia, da! — stăruie, ca Românul din Ardeal să fie tratat și el ca străin în România, să nu poată lua parte la viața comună a României și să fie dat la o parte chiar și după ce i-s'a recunoscut calitatea de pământean. Românul însă, dac'o zice, e fals, zice ceea ce nu simte și nu gândește.

Cu atât mai fals e Românul, care zice că noi, care ni-am petrecut copilăria și tinerețele și cei mai frumoși ani ai bărbăției în Ardeal, care avem acolo mormintele părinților noștri, toate rudele și toți prietenii noștri din copilărie și care suntem acolo și cu gândul și cu inima, nu mai avem dreptul de a lua parte la viața comună a Ardelenilor. Dreptul acesta îl are ori și-care Român din România, căci soarta țării lui atârna dela soarta Românilor din Ardeal, îl avem deci noi în doi, și ca Ardeleni și ca Români din România.

Că nu-l mai am, aceasta numai Maghiarul poate s'o zică și s'o dozească în toată sinceritatea.

Pentru noi Români e cu totul alta măsura dreaptă a cuviinței.

Când vorba e de interese particulare ale României, trebuie să presupunem, că cei ce s'au născut și și-au petrecut toată viața în România sunt mai competenți decât noi, cei ce am venit numai de curând aici. Atunci dar când vederile noastre se deosebesc de ale lor, putem să ne dăm silința de a-i îndupleca, dar avem să ne stăpănim și să nu-i împedecăm în lucrarea lor.

Tot astfel trebuie să presupunem că Ardelenii sunt mai competenți, când e vorba de interese particulare ardelenesti, și oamenii politici din România n'au să-și dea silința de a împedea pe cei din Ardeal în lucrarea lor, dacă aceasta nu se potrivește cu vederile lor.

Aceasta însă numai când vorba e de interese particulare: atunci, când vorba e de interese naționale,

suntem una toți Români și nu avem să facem nimic unii fără ca să fie luat mai înainte înțelegere cu ceilalți.

Aceasta a fost și este ideea conducătoare a tuturor oamenilor de stat români, care, când vorba e de interese naționale, nu au făcut ori nu fac nimic fără de a fi luat mai înainte înțelegere cu Ardelenii vrednici de toată încrederea și au stăruit ori stăruie, ca nici Ardelenii să nu facă nimic fără de a fi luat mai înainte înțelegere cu deșii.

Mijlocitorii firești ai acestei înțelegeri au fost totdeauna, sunt azi și vor fi și în viitor tot Ardelenii trecuți în România, care cunosc și Ardealul și România și sunt cunoscuți atât în Ardeal, cât și în România.

Toate aceste sunt lucruri adevărate, pe care le știm cu toții și e o lipsă de dignitate să le ascundem, când alții le știu tot atât de bine ca și noi. Nu numai e bine, că așa este, dar e o cestiune de pricepere politică să li-o spunem și altora, pentru-ca toți să știe ce pot să câștige și ce să piardă prin noi.

Zăpăceala, în care se află Români ardeleni de câți-va ani e consecința abaterii dela această idee conducătoare.

Dându-și seamă despre importanța, pe care statul Român a câștigat-o prin pozițiunea lui geografică, prin desfășurarea lui internă și prin legăturile lui în afară, oamenii de stat ai monarhiei austro-ungare au ținut să stabilească cele mai bune relațiuni între monarhie și România. Pe maghiari li jignește stabilirea acestor bune relațiuni, care în anumite împrejurări ar pute să le fie foarte supărătoare. Pe când dar guvernul român și cabinetul din Viena își dau silința de-a înlătura tot ceea ce ar pute să producă conflicte, guvernul ungar crează mereu conflicte și aruncă din când în când câte un fitil între Români ardeleni, pentru-ca nu cum-va să se potolească spiritele.

Nu mai încap dar nici o îndoielă, că luptele dintre Români și Maghiari pun mereu în joc siguranța pozițiunii statului român în fața actualului situațiunii europene și că pentru guvernul român, ori și care ar fi el, luptele acestea sunt un nesecat izvor de greutate.

Ce au să facă Români ardeleni când noi Ardelenii din România li-o spunem aceasta?

Noi, care nu credem, că în actualul stat ungar poate să fie rezolvată cestiunea română și astfel am căutat totdeauna legături cu adversarii de peste Leita ai maghiarilor, am curmat lupta, care nu putea să fie decât supărătoare pentru susținătorii bunelor relațiuni între Viena și București, și nu le facem greutate celor ce cred încă în putința unei rezolvări prin bună învoială și își dau silința de a-i apropia pe Români de maghiari. Dorim din toată inima, ca ei să reușească și am fi cei mai fericiți în ziua, când ne-ar fi dat să mărturisim, că am greșit; faptele, care se petrec însă, întăresc în noi tot

mai mult convingerea, că prietenii sinceri n'au să fie Români și Maghiarii decât la vreme de mare nevoie pentru maghiari. — Așteptăm dar, ca să sosească vremea aceasta, care-i va convinge și pe alții.

Ce fac aceia dintre Ardeleni, care le fac greutate celor ce-și dau silința de a-i apropia pe Români de Maghiari? Care li-e rostul? — Pe cine servește ei? — Admit ei ori nu, că e națională cestiunea rezolvării conflictului dintre Români și maghiari?

Nu știu nici ei.

Nu și-au dat nici odată osteneala de a se dumeri asupra trecutului neamului românesc și asupra desfășurării vieții naționale române și astfel nu sunt în stare să judece și să-și dea seamă, că națională nu poate să fie decât lucrarea, care e continuarea planurilor croite de deșii.

Nu mai asemenea oameni pot să arunce în public vorba, că noi, care-i cunoaștem atât de bine și pe Maghiari și pe Ardeleni și pe frații noștri din România și știm ce s'a făcut, ce se face și ce mai rămâne să se facă, nu mai putem să-i aducem neamului nostru decât serviciul de a ne îngropa de vii.

Trăim și lucrăm pe tăcute mai mult decât cei ce fac gălăgie în sec.

IOAN SLAVICI.

DI Partenie Cosma, cerându-i se opina în chestia rezolvării rentei, a trimis ziarului conservatoare din București o scrisoare, în care între altele, zice:

„Un lucru este totuși care nouă Românilor ortodoxi din Ungaria nu ne poate conveni, și acela este: depunerea capitalului bisericii Sf. Nicolae la casa centrală de Stat din Budapesta. Pentru că prin aceasta se vatămă autonomia bisericii noastre garantată prin Statutul nostru organic.”

Ai auzit, d-le Dr. Rațiu?

Când vor răspunde? Este o săptămână de când „România Jună” a acuzat pe d-nul Rațiu și Coroianu, că în ziarul lor publică articole trimise și plătite din București.

Nici până azi însă d-rul Rațiu și Coroianu nu au răspuns nimic la aceste acușări. Ne pomenim numai că organul susamintitilor domni declară pur și simplu și „pentru to-deauna,” că n'au preferință pentru nici un partid politic din România.

Și cred conducătorii ziarului sibian că scapă cu atât?

Să se explice. Am arătat eri că în ceea ce privește graba și gentileța de a recunoaște guvernului român actual merite pentru „splendida” rezolvare a chestiei rentei, dl Rațiu s'a arătat mai catolic decât Papa.

Să punem azi pe dl Dr. Rațiu față în față cu ce scrie corespondentul din Brașov al „României Jună”.

Eată ce se scrie anume din Brașov: „Guvernul maghiar, pertractând afacerea cu guvernul român și eu metropoliia din

Sibi, stăruia ca capitalul corăspunzător ren-
tei să fie administrat de o comisiune mixtă
în Budapesta, o comisiune de 7 membri, 3
numiți de guvern și 4 aleși de biserica
S-tului Nicolae... Metropolia primise în
cele din urmă și formula aceasta de resol-
vare. Atunci a urmat un strânic protest din
partea bisericii S-tului Nicolae din Brașov,
care a declarat, că la nici un caz nu se
învoiește să-i administreze alții averea și
că ea rămâne pe calea procesuală.

Di Rațiu zicea însă în scrisoarea sa:

„Mă mulțumește modul de rezolvare
a acestei grave și importante chestii pen-
tru-că vîd acceptate toate condițiunile stabi-
lite din partea bisericii române din Bra-
șov”.

Din două una: di Rațiu ori nu știe
ce s'a petrecut în chestia rentei, ori a fost
de rea credință.

Și într'un caz și într'altul... trist!

Din Dietă.

— Ședința de la 19 I. c. —

Trei din „părinții” patriei au vorbit
în această ședință la desbaterea în general
asupra bugetului ministerului de interne:
Pulezky Gusztî, Molnár János și Smialovszky;
va să zică doi din tabăra guvernului și
unul din partidul clerical-poporal. Toți trei
acești politicieni au vorbit fără a polemiza
unul cu altul, dar n'au mișcat nici inimă,
nici piatră din locul lor; n'au produs în cam-
eră nici un efect deosebit și au fost as-
cultăți de colegi fără nici un interes. Ba
rapoartele foilor patriotice spun, că Pulezky
li-a fost chiar spre greutate patrioților de-
putați prin a sa oratorie, car Molnár prea
i-a plictisit prin „măruntăsurile” expuse și
că Smialovszky i-a făcut pe unii să pără-
sească sala, deși în partea primă a vorbirii
sale s'a ocupat de o chestie destul de no-
bilă în sine: de apărarea stării sanitare a
copiilor, cari mor în chip înspăimîntător și
casurile de mortalitate între dinșii se spo-
resc pe zi ce trece.

Chestia naționalităților în Dietă.

— Ședința dela 20 I. c. —

Nu mai încapă în doială, patrio-
ții — vechi și noi — s'au pus să ne
„fericească”. Unul după altul dep-

tați din toate partidele și de toate
nuanțele își ridică glasul în marele
sfat al țării, vorbind care de care
mai aprins asupra chestiei naționali-
tăților.

În ședința de ieri (20 I. c.) din
nou s'a revenit asupra ei, acum, din
prilegiul desbaterii generale asupra
bugetului ministerului de interne.

Primul orator al ședinței a fost
baronul Solymossy Lajos, boier mare
în comitatul nostru, care a început
întăiu cu chestia administrației.

Eată, în resumat, vorbirile ora-
torilor.

Baronul Solymossy: Nu este prieten al
administrației de stat, dar nici contrar nu-i
este; numai atîta pretinde dela statificare,
ca autonomia comitatelor să nu fie întreagă
luată dela acestea și ca deodată cu stati-
ficarea să fie ameliorată și plata funcțio-
narilor. Dorește, ca comisia congregațio-
nală să rămână și mai departe, dar în mij-
locul acesteia să se sistematizeze un post de
referent, pentru-ca să înceteze obiceiul de-a
se subșterne ori-ce apelate totdeauna prin
autoritatea specială, chiar și împotriva re-
spectivei autorități.

„E în contra sporirii numărului funcțio-
narilor, dar' pretinde, ca în oficiu să fie
aplicate elemente bune și cu vocațiune pentru
aceasta, căci — zice — eu cât mai rami-
ficată și mai încurcată este mașineria, — ea
cu atît mai puțin corespunde chemării sale.”

„Despre chestia naționalităților — zice
— numai atîta voiește să spună, că pe
lângă deplina respectare a statului național
maghiar — trebuie să se validezeze egală
îndreptățire. Agitatorii nu-i permis să fie
persecutați prin mijloace volnice, fiindcă
această procedură numai înverinează răul și,
pe lângă aceasta, înstrăinează și pe cei ce
se alipesc de noi”. Avînd încredere în gu-
vern, oratorul primește bugetul.

Vérsi József (deputatul Sas-Sebașului
și prim-redactor la guvernamentalul „Bu-
dapesti Napló”): În decursul acestei des-
baterii chestia naționalităților a fost discu-
tată între margini uimitor de largi. Își va
face observările deosebit la vorbirea fru-
moasă și interesantă a lui Werner și a lui
Komjathy. Werner — zice — a pornit din
nisiunile federalistice de dincolo de Lei-
tha.

Komjathy: Ce fel de dincolo de Lei-
tea?

Vérsi József: Dacă acest cuvînt îl
perhoreșchează Komjathy, atunci mă pro-
voc la Kossuth Lajos, care încă a întrebă-
nțat expresia dincolo de Leitha. Dacă dar'
pentru asta Komjathy îl consideră ca apo-
stat, atunci — zice oratorul — se găsește
în bună societate. A vorbi despre tendin-
țele federalistice din Austria, azi e cu tot-
tal de prisos și i'a trecut vremea. Dela
Taaffe până la Thun, va să zică timp de 25 de
ani, au dominat aceste tendințe, dar' azi po-

litica austriacă face tocmai contrarul (?), căci
o schimbare s'a făcut și tocmai germanismul
e a se readuce la poșta lui de mai înainte.
Werner a vorbit de o răspîntie, în care
s'au întălnit Komjathy și Meizer. Și Werner
se găsește la o răspîntie cu asemenea
tendență, pe care, ce-i drept, n'o dorește
nici odată, dar' vorbirea lui într'acele
inclină. El a dorit acum, ceea-? e și
dorința cea mai tainică a naționalităților,
ca ele aliate să apară aci în parlamentul
ungar. (Aceasta l'ar dăre rău, mai ales pe
Jidanel. — Red. Trib. Pop.) — Aceasta
lasă oratorului nici n'o așteptare, nici n'o
speră și nici n'ar aproba o (Cine nu i'o
crede, jupâne? — Red.) Naționalitățile pot
să se alipească, după pofta lor politică, —
la partidul liberal, la cel popular ori la cel
independent, dar' dacă, ca partid separat,
ar urma și aci în Camera aceasta tendințe
contrare „naționali”, — la așa ceva jupănul
vorbitor ar fi cel mai mare dușman (!).
Care să fie calea politicele de națio-
nalități? — întrebă vorbitorul. — Werner
zice, să fie o politică despre naționalități, ear'
Komjathy zice, să fie o politică în contra
naționalităților. Unde e calea de mijloc?
Voind să defiaze șovinismul, — ora-
torul a zis: este iubirea de rasă nefu-
răntă, necondiționată. Altmintreli — zice —
șovinismul poate fi de multe feluri: Este
șovinism prudent, nebun, corect, necorect,
just și care toate le calcă în picioare și
strivește ori-ce drepturi. Așa observă ora-
torul, că Komjathy acest din urmă îl ur-
mează. Vorba e, că de o mie de ani po-
litica națională maghiară nici odată n'a
avut asemenea caracter. Avem doar' na-
ționalități, față de cari peste tot dispoșiți
n'a trebuit să luăm, cum sunt de pildă:
Rutenii, Sașii din Secespa, Bulgarii etc.,
fiind-că aceștia i'și-au păstrat, ce-i drept,
obiceiurile și limba, dar' se alipesc în ace-
lași timp, de statul maghiar și de ideea
statului maghiar. Totdeauna statul ma-
ghiar a prigonit la naționalități numai ten-
dințele centrifugale. Afară de Komjathy,
toți deputații stau pe temelul legii de na-
ționalități 44 din 1868. Dacă Komjathy e
de altă părere, aceasta trebuia să i'o pre-
ciseze într'o propunere separată. Werner a
vorbit de abdicări naționale; pe când în
ani 40 politica de naționalități a avut
foarte puțin teren, și tocmai două figuri
distinge ale acelei epoci: Francisc Deak și
baronul Iosif Eötvös au creat legea despre
naționalități.

Komjathy: În anii 40 a fost cea mai
energetică politică.

Vérsi József: Să mi-se ierte, dar in-
suși Kossuth Lajos, ca deputat al comita-
tului Pesta a declarat, că bucuros îi lasă
pe frații noștri Croați din comunismul cu
noi, numai dacă ei o vor aceasta. — În 95
procente din vorbirea sa Werner s'a na-
pusit asupra Sașilor, pe când față de ce-
lelalte naționalități, — dacă nu mai multe,
dar atâtea excepții la tot cazul ar fi putut
face”.

Arătînd apoi comunitatea de interese
între Sași și Maghiari, deputatul Vérsi

urmează: „Maghiarul să facă cunoștință
cu Sașii; Maghiarii să-i caute acelu
ei acasă și Sașii să nu meargă la Götting
ci să vină la Budapesta, aici să-și
studiiile și vor vedea, că frații Maghiari
iubire și îmbrățișează. Generația de
aproape întreagă consimte cu noi.
acestea deduce vorbitorul, că o cale
politică naționalităților: calea dreptății
Să fie o mână legată, care lovește, dacă
de lipsă, și s'ar putea, îmbrățișează pe cel
se alipesc de noi”.

Oratorul încheie laudînd pe Szil-
Dez și pe Széll Kálmán, cari singurii
capabili și chemați să rezolve cu suc-
chestia naționalităților.

Răsboiul buro-englez

Cu data 19 I. c. se telegrafează
Bruxella: O depeșă a presidentului Kr-
Imprăștiie ori-ce îngrijiri mai serioase,
au putut să fie pricinuite prin evenimen-
mai noue de pe câmpul răsboiului. Să
asume, că cedarea orașului Kimberley
gleziilor s'a făcut pe temelul planului mai
de răsboiu al lui Cronje, a cărui reușită
asigurată.

Din Magersfontein se telegrafează
Londra cu datul 19 I. c., că generalul C-
a sosit Vineri cu trupele bure la Koff-
t in, unde a fost atacat de Englezi.
toate însă că în ajutorul Englezilor ma-
niseră și trupele lui Knok și lupta a
ziua întreagă, — Burii totuși au eșit în
gători și au pricinuit Englezilor perdere.

Agenția „Reuter” are din Pretoria
rea cu data 15 Februarie: Așa se ved-
prada ajunsă în mâinile Burilor la Koff-
tein se ureă la vr'o 4000 capete de vite
multime de care, dintre cari 28 duceau
mîncăruri la Kimberley. Se vestește că
această zi la Kimberley a fost o luptă
ricoasă. După rapoartele din urmă Burii
ția bine poziția sub comanda lui Cron-

„Deutsche Zeitung” din Berlin
Londra știrea, că Daminecă noaptea
șaul Roberts a fost silit să întreprindă în
tarea trupelor și săvâlă plănuită spre me-
noapte dela rîul Modder deocamdată e
s'o sisteze. Ear' aceasta pe deoparte fi-
n'a cunoscut mișcările trupelor bure
era teamă, că Burii își vor despărți ca-
rie de armată și le vor tînute cursă
gleziilor; de altă parte, fiindcă din pu-
ploilor creșcure apele și drumurile au
venit neumblate. Artileria nu poate fi
înainte, fiind și cai și oameni foarte is-
Divisia a 6 a a cerut ajutor, ca să

FOIȚA „TRIBUNA POPORULUI”

EA SCRIE.

Din limba germană după Max de Weissenthurn,
trad. de: Iuliana Nasticu.
(Urmare.)

Antonieta soti lui Rudolf câteva
cuvinte, pe cari Henric nu le înțelese, dar'
nu-i scăpă din vedere că Toni nu era de
fel voioasă, ci din contră, era foarte tristă,
despre ce se convinsese pe deplin în momentul
când Rudolf pși spre contesa salutându-o
și Antonieta, apropiindu-se cu sfială de
dînsul, îi zise cu durere: „Nu am fost
așteptat de a te vedea aici și s'ermana mea
soră — ah, e prea trist”, zise cu durere,
„dar' în fine totuși e mai bine, dacă vei
afila îndată, — lela imediat după moartea
bărbatului ei, a zăcut de vîrsat, care a
lăsat urme grozave pe fața ei; — s'ermana
nu mi-a scris despre aceasta nimic, ea să
nu-mi cauzeze supărare; acasă vei vedea o
când va depune vîlul; e foarte bine.
dragă Henric că te-ai întrepus cu toată
energia contra proiectelor mele de căsă-
torie, dar' promite-mi că vei fi amical
cu dînsa și îi vei ierta păcatul că serie,
pentru dînsa ocupațiunea aceasta este
numai un fel de surrogat de-a amăgi
visurile fericirii, de care e stilită — să
abzică!”

Adînc emeționat, Henric sărută mîna
Antonietei; el compătimia din inimă pe

s'ermana femeie și se simția așa de atras
de lela, încât, întrebîndu-l Antonieta, că
întoarce-se cu dînsul la Hohenbruck, se
hotărî numai decît, uitînd că avea de
cugat a merge direct la oraș; el simția
că are datorința de a ajuta pe Toni la
suportarea durerii ce i'a cuprins inima
vîzîndu-și sora schimbată într'un chip atît
de dureros și totodată a și abzice de un
plan format de atîta timp.

Se recomandă deci în toată forma
lelei fiind salutat din partea ei foarte amical
însă — după cum își închipuia el — cam
cu dispreț, făcînd apoi cunoștință cu d-șoara
Limbach, aceasta observă, că a avut deja
onoare a vorbi cu „Domnul Doctor” când
s'a dus cu un manuscris al „doamnei Con-
tessa” la „redacțiune”.

„Da, știu eu, Kismet”; cu cel mai nou
product al muzei mele, dar' ce zici D-le
d-le doctor, de cea iubire fatală? In-
trebă contesa. „Sunt foarte fericită, a afla
aici o persoană, care poate că consimte
cu mine și cu care să pot convorbi și
discuta asupra literaturii”.

Sincer vorbind, Henric trebuia să-i
spună, că n'a aruncat încă nici o privire
asupra manuscrisului, ci de luni întregi,
zace pe masă acoperit de prav; acest
răspuns ar fi atins însă adînc pe contesa
Antonietei, care presimțea ceva, preveni
urmarea discuției, invitînd pe lela a ocupa
loc în trăsura.

Henric rămase la prînz în Hohenbruck
și cu toate că convorbirea începută de lela,
nu l'a putut face a-și schimba părerile,
totuși nu putea privi fără compătimitate pe
s'ermana femeie, și care acum era așa de
urîtă, încât cu greu s'ar fi aflat un bărbat,
destul de curajos s'o ia de nevastă.

Era oare numai contrastul extero-
rului, ce o deosebia de contesă, sau alt-
ceva — ce făcea pe Henric a privi în con-
tinuu pe Helena Limbach? de câte ori pri-
virile lor se întălniau, de atâtea ori Henrich
se convingea tot mai mult, că fata aceasta
e foarte drăgălașă, cu toate că nu e
tocmai tineră.

Contesa se părea că nu e tocmai
disperată de nefericirea ei, ca vorbea în
continuu numai de sine și de lucrările ei,
accentuînd totodată că nu poate eși de
sub pseudonimitate, pentru-că aceasta e
datoare numelui nobil ce-l poartă, ceea-ce
făcînd pe Henric a-și perde cu totul pa-
ciența.

În general însă, ziua trecî în armo-
nie; Henric își luă de timpuriu rămas
bun, cu care ocaziune făcînd un compliment
adînc și spre domnișoara Limbach, care
ședea foarte tăcută. Călrînd spre casă,
se gândia la Elena poate mai mult de cât
era de lipsă, și se întrebă supărat: nu
cumva făcerea ei este rezultatul ce-l pro-
duce influința contesei asupra ei.

Dacă ar fi putut arunca num
privire, în cercul ce l'a părăsit, s'ar fi
vîzînd ce veselie a lăsat în urmă și și
d-șoara Limbach cea tăcută era cea
veselă și mai vorbitoare dintre toți.

III.

În decursul cât a ținut visita con-
Henrich era un oaspe foarte des în
fratelui său, dar cine era cauza, — co-
stricată de vîrsat sau înșoțitoarea ei
Antonietei era îngrijată, ea cugeta că
natul ei, poate totuși se simte atras de
— bărbatul, în privința acesteia, sunt
curioși! Precum ar fi dorit mai înainte
tura aceasta, pe atît de contrară
acum. De câte ori vedea pe lela sing-
Henric, totdeauna îi cînturba, ba cel
mult, mai cugeta că și D-șoara Lin-
lși da silința a l demna pe Henric
ocupa mai mult cu lela. Ea nu-și putea
plica altcum, din ce cauză căută Hen-
adins ocaziune a vorbi singur cu lela
rea surorii sale Se înțelege, că de-
putea prezimți, că tocmai prin aceea
cînturba conversația, irita pe cumnat
făcîndu-l ca să caute ocaziuni și mai
spre a continua conversația întreprin-
tr'un mod așa de nepăcut. Cu oca-
unei astfel de conversațiuni, aduse
Henric în vorbă scrierile novelistice
contesei și din buavoință cătră Hele-
deta sfatul, ca să i u mai permită
a se folosi de numele ei și să nu mai
în în privința aceasta, nici un pas.

(Va urma.)

apa colinele atât de strânic apărute, cari
bineasă drumul spre Bloemfontein și im-
pedecă înaintea lui Kelly Kenny. A fost
trimis în ajutor divizia a 9 a.

Mafia înaintea Justiției.

Procesul ce se desfășoară acum în-
aintea curții cu juri din Milano, aruncă o
lumină asupra vieții publice din Ita-
lia. Sunt peste patru sute de acuzați, de
cărora s-a spus că sunt...

Intre acuzați figurează funcționari, no-
tari și personalități oficiale.

Nortarbartolo, victima asociației secrete
care ține în mâinile ei justiția și forța pu-
blică — era director al băncii Siciliane. Om
integru, s'a opus totdeauna speculațiilor ne-
răsunătoare ale lui Palizzolo, autorul moral al
crimei. Acesta dispunea de toate autorită-
țile din Sicilia; justiția nu putea să-și facă
datoria, căci ori de câte ori un membru din
popor al Mafiei comitea vr'o crimă, știa din
înainte că n'are să fie pedepsit. Palizzolo
văzând că Nortarbartolo se opune planurilor
sale, puse la cale moartea lui, după ce
fusesse pusese să fure pentru 60.000 franci
raportul pe care victima îl făcuse despre
gestiunea la bancă a unui prieten al lui
Palizzolo și Crispi.

Nortarbartolo fu surprins în tren de
membrii Mafiei și ucis de complicii lui Pa-
lizzolo.

Principalul martor, generalul Mirri, a
arătat toată grozăvia acestei afaceri, toate
intrigile Mafiei, care punea să se fure sau
să se falsifice acte imediat ce în ele era
crimă sau întruiva potriiva criminalilor. Socie-
tatea secretă era încheagată din răspun-
derii de fostul prim ministru Crispi, căreia își
datorita popularitatea și marele număr de
voturi. Nimeni nu mai e sigur de viața și
averea sa. Justiția este terorizată, căci cine
îndrăznește să se lupte cu o societate se-
cretă, care numără între membrii ei o mul-
țime de puternici ai zilei, care caută să se
menție la putere prin cele mai odioase
crime?

Ministerul Pelloux, este la înălțimea
greii crize morale prin care țara trece. A
dovedit o la arestarea principalului acuzat,
când, pentru ca acesta să nu aște de sus-
pendarea imunității sale parlamentare, a
percutat să tace comunicațiile telegrafice
între Roma și provincie.

Toți italienii patrioți speră că lupta
între autoritate și Mafia se va sfârși prin
înfrângerea celui din urmă.

Deja hidra a pierdut pe unul din in-
semnatele capete. După o luptă spinoasă
și plină de pericole se va reda Italiei lini-
ștea și siguranța de care are atâtă nevoie.

Sergiu.

NOUȚĂȚI

Arad, 21 Februarie 1900.

Distincțiune lui Verdi. „Abendpost“
din Viena are știrea, că Majestatea Sa
Monarhul a distins pe marele compozitor
italian Verdi cu ordinul „pro litteris et ar-
tibus“.

Tulburări în preparandia d'n Cluj.
Știri sosit din Cluj spun, că studenții pre-
parandiei de stat de acolo sunt foarte ne-
mulțumiți cu ordinea din institut, și din pri-
cina aceasta vr'o 120 de inși s'au intrunit
zilele acestea în adunare și au hotărât să
nu mai cerceteze prelegerile, până-ce direc-
torul preparandiei Orbók nu le face îndestulire.
Părăgurile tinerilor sunt, că numărul direc-
torului bate și-i pedepsește cu carcer; apoi că,
sub titlul de ex-reșit din grădinarit, înde-
plinește cu d'nașii lucrări de agricultură și i
pune să-i sapsă curtea, în timp-ce dl direc-
tor primește pentru asta de la stat spee a-
numite. Față de aceste jalbe ale tinerilor
directorul Orbók declară acum, că la nu-
mărea sa a găsit institutul în completă dis-
ordine și îniermea foarte desfrânată. Din-
sua a înființat internat și vrea ordine. Nu e
aderent — zice — că el bate pe elevi; pe
unul singur l-a bătut odată, dar și pe acesta
numai împuțernicit de tata elevului. În ce
privește munca mecanică — zice — e a-
derent, că el vil zilnic săvârșesc lucru în
grădina timp de două ore întregi, dar' cu
ei împreună lucrează și directorul însuși.
Cea mai mare jalbă a lor este — zice direc-

torul, — că a oprit fumatul în dormitoare
puțin spațioase ale institutului.

Ar avè, pe semne, patrioții destul de
măturat înaintea casei lor, pentru-ca șco-
lele naționalităților să le lase în bună pace.

Hymen. Dl Traian V. Motora, cleric
abs. și ales paroch în Gernesig, și d-soara
Maria Tomuș din Abrud își anunță cununia
lor, ce se va sărba Duminecă, în 13/25
Februarie a. c. după amiază în biserică
română gr.-or. din Abrud.

Biserica română din Viena. Comi-
tetul constituit pentru înființarea unei biserici
române în Viena, a înaintat consistoriului
din Cernăuți lista familiilor române află-
toare la Viena. S'au constatat 282 familii și
145 copii români ort.-or. Datele sunt adu-
nate de la consiliul școlar. Cu aceasta
ocazie s'a făcut și dureroasa descoperire,
că 40 de fete din cele mai avute familii
române, mai ales din România, își fac
educația prin mănăstiri de călugărițe catolice
din Viena.

Logodnă. Dl David Voniga, ales preot
în Giroc, și-a ales de fitoare soție pe
d-soara Ecaterina Vuia din Lipova.

Dare ori viața! Foilor ungurești li-se
raportează următorul caz revoltător: „In
comuna Zăbalta o execuție s'a întemplat
azi (19 l. c.) moarte de om. Pentru o re-
stanță de dare executorul a voit să-și ia
cea din urmă vâcuță bietului țeran de acolo,
Mihai Mitalic. Țeranul desperat s'a opus la
asta și s'a repezit la executorul cu pum-
nul mâinei sale muncite; când apoi au ve-
nit la fața locului și gendarmii, țeranul
s'a opus și acestora. Atunci unul dintre
gendarmii a luat pușca și s'a năpustit asu-
pra omului, care însă a rămas neînfricat.
Gendarmul a slobozit apoi arma asupra
nenorocitului și l'a lăsat mort pe loc.“ —
Asta e soarta bietului țeran român, după-
ce dăria l'au despoiat de tot avutul greu
agonisit.

Grevele minerilor. Știrile din 19 l.
c. n. vestesc, că grevele minerilor din Boe-
mia și Moravia continuă lucră. În 28 mine
de la Brăx dintre 3361 muncitorilor au relin-
ceput lucrul 1679 inși; iar în alte 28
mine au intrat în lucru 1503 muncitori.
Situația de altfel e neschimbată. Cu ace-
eași dată se depeșează din Falkenau, că
numărul greviștilor e de 4081, iar al
muncitorilor reintrați în lucru de 1912.
Sâmbătă au fost scoase din mine 131 vagoane
de cărbuni. În orașul Karlsbad situația
grevelor e neschimbată. Sufer și azi mai
multe fabrici din lipsa de cărbuni.

Încă un „mulțumit“. D. N. Șer-
ban, avocat în Făgăraș și deputat
a adresat și d-sa o scrisoare ziarelor
conservatoare din București, decla-
rând, întocmai ca dl Rațiu, că este
deplin mulțumit de chipul cum s'a
rezolvat chestia rentei.

Necrolog. Eutimiu Vuia, învățător
în pensie, care a servit școalei și națiunii
30 ani, a răposat Vineri în 5 Faur st. v.
a. c. — în etate de 58 ani, — ear' în 7
l. c. v. la ora 1 p. m. s'a înmormântat
în Răchita, tractul Belințului. Au sursat
preoții: A. Jucu din loc, care a ținut și
cuvântul funebrel; A. Manuil din Biclugi,
D. Iclazan din Băsești și N. Iancovici din
Monostor, cum și învățătorii: A. Iclazan, I.
Cons'antinovici, P. Radulovici, I. Blidariu, F.
Logojan, P. Miclăuș și N. Stefanovici. Au
cântat alternativ: corul de plugari din
Răchita, condus de dl Blidariu, tinerul, și
corul învățătorilor. Osămintele decedatului
au fost duse de învățători până în deal.

Fie-ți țărina ușoară!

600 muncitori în Seghedin fără pâne.
Zilele trecute 600 muncitori fără lucru au
dat primăriei orașului Seghedin o rugare.
În care cer să li-se dea de lucru, căci mor
de foame. Ar munci — zic ei — foarte bu-
curoși, dar n'au ce și unde, ear miseria de
mult bate la ușă.

Cas de moarte. În 19 l. c. a ră-
posat aici avocatul Dr. Sallai Béla, în
vîrstă de 45 de ani.

Orașul Cluj e unul dintre cele care
mai mult paradează și înnoată în lux. Acum
se vede însă cum. Budgetul pe 1900 arată
că azi orașul are o datorie de 3 milioane
și jumătate floreni, și că în cei patru ani
din urmă orașul a lucrat cu deficit (perde-
re) în fie-care an de 40—50 mii floreni. Dar'
au tot înfrumusețat lucrul în nădejdea unei
îndreptări. Acum nu mai pot, și fac patri-
oticilor cetățeni bucuria a le spune drept
cum stau...

Licitație la gară. În 26 Februarie n.
la oarele 9 înainte de amiază va fi la gara
căilor ferate din Arad vînzarea prin licita-
ție publică a tuturor obiectelor aflate
acolo ca neînmanate și neridicate de multă
vreme.

„Foaia Pedagogică“, ce apare în Si-
biu (anul IV) sub direcțiunea d-lui Dr. D.
P. Barcianu, în Nrul 2 (din 1-a Februarie
a. c.) are următorul cuprins: Reformă în
învățământul din istoria naturală din șco-
lele populare (urmare), de Dr. D. P. Bar-
cianu. — Modele de lecțiuni: Parabola de-
spre fulul cel pierdut, de Dr. I. Stroia. —
Invidia la Români și urmările ei, de Inv.
Ilie Georgescu. — Din literatura școlară, de
I. S. — Informațiuni. — Felurimi. — Corespon-
dență.

Concert și teatru în Jebelii. Ni-se
trimite următoarea invitație la concertul în-
preunat cu teatru și joc, ce va arangia
corul plugarilor gr. or. român din Jebel, în
12/24 Februarie 1900 în localitatea ospet-
tăriei mari de acolo. Prețul de intrare de
persoană 1 Cor. Inceputul la 8 oare seara.
Venitul curat este destinat pentru
fondul corului; suprasolviri și oferte mari-
nimoase se primesc cu mulțumită și se vor
cuita pe cale ziaristică. Comitetul arangea-
tor. — Programa este bine aleasă și foarte
variată.

Dr. Leyds la papa. Cu data 19 Fe-
bruarie se telegrafează din Roma, că repre-
zentantul diplomatic european al Transvaal-
ului, Dr. Leyds în curînd o să sosească
la Roma, unde va cere audiență la Papa.

Tinerimea română din Câmpeni în-
vită la petrecerea împreunată cu dans, ce
se va ține Joi, în 1 Martie st. n. în localul
casinei române de acolo. Inceputul la 7
oare seara. Prețul de intrare de familie
3 coroane, de persoană 1 coroană și 20 fl.
Venitul curat este destinat pentru
fondul casinei române din Câmpeni, ear
cealaltă jumătate pentru fondul bibliotecii
despărțământului Asociațiunii române din
Abrud. Ofertele marimoase se primesc cu
mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică.
Comitetul arangiator.

Papa și împărăteasa Chinei. Ziarele
aduc știri despre o declarațiune a împă-
tesei Chinei, care ar fi zis, că de aci în-
colo în China religia catolică va fi con-
fesiune recunoscută. Pentru această faptă
a împărătesei papa i-a trimis un cadou
frumos și foarte scump.

Museul artelor frumoase din Viena.
În primăvara anului acesta se va începe la
Viena construirea „Museului artelor fru-
moase“. Comisarul guvernului Kammerer
a început să negocieze cu consiliul comu-
nal pentru locul unde are să se constru-
iască acest palat.

România Jună, societate academică
social-literară din Viena și-a publicat Ra-
portul anual pe al XXIX-lea an admini-
strativ începînd dela 1-3 Noemvrie 1898
până la 31 Octomvrie 1899. — Localitățile
societății: IX., Lazarethgasse 26, în Viena.

Grillparzer, marele dramaturg
german, este obiectul unei intere-
sante cercetări a d-lui G. Bogdan-
Duică, profesor la gimnasiul „Can-
temir“ din București. Binecunoscutul
publicist, care atîția ani a muncit și în-
tre noi, se ocupă adică de Grillparzer în
liceul român. Într-o broșură de 50 pa-
gini, cu competența-i recunoscută, dl
Duică ne dă un studiu interesant,
pe care ori și ce Român cultivator

al literaturii, îl va citi cu folos și
plăcere.

Versailles și Expoziția din 1900. —
D. Gille, colaborator al ziarului „Le Figaro“
a propus ca să se mobilizeze din nou și să
se reconstruiască una sau mai multe săli
din Versailles și Trianons, pentru-ca visi-
tatorii expoziției să-și poată face idee de
ceea-ce erau apartamentele acestor castoluri
în timpurile regilor Ludovic XIV. XV și al
XVI-lea. Mai mulți oameni de arhă din Pa-
ris, pe cari îi interesează această chestiune,
au complectat-o. S'a propus să se repro-
ducă, în grădinile castelului „Petit Trianon“,
una din serbătorile date de Maria Antoi-
netta și în acea seară să se reprezinte la
teatru „Petit Trianon“, una din piesele în
cari Regina joacă un rol și care să fie
ținut de d-ra Bartet, o artistă de talent,
care are totdeauna și avantajul că sea-
menă foarte bine cu Maria Antoinetta.

Descoperire arheologică în Bulgaria.
O descoperire interesantă a fost făcută zi-
lele trecute la Filipopol în Bulgaria. S'a
descoperit un car triumfal roman din se-
colul al patrulea înainte de Christos în-
tr'un tumulus la sud-vest de oraș. S'au
găsit și accesorii metalice de ale carului,
figuri de bronz, hamuri de cal, cinci cranii
omenești și câteva săbii și lănci. Toate
acestea se află expuse acum în muzeul din
Filipopol.

Instrucțiuni populare despre Dato-
rițele și drepturile purtătorului de dare,
edate de Wilhelm Niemandz, cancelar ora-
șenesc la oficiul de dare din Brașov. —
Sub acest titlu a apărut nu de mult în
editura Librăriei H. Zeidner din Brașov o
carte de foarte mare folos pentru cărta-
rii noștri dela sate. Într'însa ori-și-cine
poate găsi la un loc și în limbă înțeleasă
de toți: îndrumări și instrucțiuni des re-
toate datorițele și drepturile celor ce poartă
feburite e dări comunale, comitatense și de
stat.

Prețul unui exemplar frumos tipărit
și broșat elegant face numai 60 cr. și se
poate comanda și la administrațiunea „Tri-
bunei Poporului“ în Arad.

Naufragiu. Cu data 19 l. c. se tele-
grafează din Madrid, că în apropiere de
San-Vincent de la Barquera trei corăbii
au suferit naufragiu, înecînd 24 oameni.
Asemenea nenorocire s'a întemplat și la
malul lui Oviedo, unde opt corăbii s'au cu-
fundat, înecînd — cum se crede — vr'o 47 de
oameni.

Poșta redacției.

P. D. Boros-Ineu. N'avem statute.
Membrii să plătească, desigur, sume mai
mici, căci cu taxe mari merge greu.

DENTOL

Cea mai bună și mai antiseptică
apă pentru gură.

La un păhar de apă ajunge 2
picături.

Prețul unei sticle o coroană
se capătă la
Vojtek și Weisz
prăvălie de drogherie și parfumărie
în Arad.

ULTIME ȘTIRI

LONDRA, 20 Februarie. Camera
comunelor a votat 13 milioane funți
sterlini pentru continuarea războiului.
Irlandezii s'au ridicat și cu acest pri-
legiu împotriva războiului nedrept.

Despre Cronje, generalul bur, pe
care French îl urmărește, nu se știe
încă nimic. În giurul orașului Kimberley
nu mai sunt Buri. Dela Colesberg s'au
dus 10.000 Buri înspre apărarea capi-
talet Orangeului.

Constantinopol, 20 Februarie. Se svo-
nește că Sultanul va abdica. El nu se mai
simte sigur pe viață.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Sirianu.

ECONOMIE.

Grâne.

Prețurile de la 20 Februarie

Arad:	B. Pesta
Grâu Aprilie n. 6 80—7 10 n.	7.71—7.74
Cucuruz Maiu vechiu , 4.20—4 30 ,	5 09—5.10
Orz vechiu , 5.20—5.80 ,	5.20—5.50
„ nou , 5.40—5.50 ,	5 65—6 60
Secară Apr. , 5.40—5.50 ,	6.42—6.43
„ vechiu „ ,	6.10—6.35
Ovės Apr. , 4 30—4 40 ,	

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Comp. n. 9.48	vând	9.52
Lire turcești	—	—	—
Imperiali (15 R. sur)	18.90	19.—	—
Ruble rusești 100 à	126.—	127.—	—
Galbeni	5.58	5.62	—
Napoleon-d'or	9.48	9.52	—
100 Marce germane	58.50	58.95	—
Livre sterling	11.90	12.50	—

Spirt:

	21 Ian.
Spirt rafinat; cu toptanu	55.50
„ „ cu micu	56.50
„ brut cu toptanu	54.50
„ „ cu mic	65.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:		cr. p. kg.
bătrâni 320—380 kg.	40—42.	„ „
tineri 320—390 „	44—44.5	„ „
„ 250—390 „	44—45	„ „
„ până 250 „	45—46	„ „
mijlocie 240—260 „	47.5—48	„ „

O carte bună Distinsul nostru profesor din Brașov, Dl. Vasile Goldis a lucra o folositoare carte școlară: „Geografia pentru școlile populare, întocmită pe baza planului Ministerial de învățământ. Partea primă (pentru clasele III și IV), cu numeroase ilustrațiuni și hărți colorate.“ editura librăriei Ciurcu Brașov. Prețul unui exemplar 35 cr. Materialul tractat se estinde pe 68 pagini, în ordinea următoare: „1. Regiunile lumii, 2. Comuna, 3. Locuitorii și ocupațiunea lor, 4. Religionea și limba locuitorilor, 5. Hotarul comunei, 6. Drumurile, 7. Apele curgătoare, 8. Apele stătătoare, 9. Mijloacele de comunicațiune, 10. Insula, peninsula, golf, 11. Sesul, 12. Dealuri și văi, 13. Orizontul, 14. Desemnarea regiunilor lumii, 15. Harta, 16. Cercul, 17. Comitatul, 18. Ungaria. — II. „Ungaria și Europa.“ (Materialul clasei a IV a.) Ținutul muntos din Sudost. Campia Ungariei. Ținutul muntos Nordostic, Ținutul muntos Nordvestic, Ținutul deluros Sudvestic. Orașul Fiume și ținutul lui. Ungaria în genere. Țerile aparținătoare Ungariei. Europa în genere.“ La toate capitolele e alăturată câte o hartă colorată.

O recomandăm cu toată căldura învățătorilor noștri.

„Biblioteca Teatrală“, apare în Brașov ediția Societății de teatru Român. Broșura, 7 cuprinde „Unde dai și unde creapă“, comedie în 2 acte Al. Cosmar, localisată de Iuliu Popescu. Numele dlui Iuliu Popescu, mai ales ca traducător și localisator al mai multor piese de teatru, este cunoscut și apreciat la noi. D-sa a tradus și „Bustul“, jucat cu atâta succes de diletanții români din Sibiu, înainte ca 5 ani. Piesa de mai sus desigur va fi primită cu plăcere și diletanții români vor juca-o cu predilecție. Noi o recomandăm cu toată căldura. Este o localizare bună a unei piese teatrale de valoare.

A apărut în editura de arte grafice „Minerva“ din București „Călimdarul Minervei“ pe anul 1900 cuprinde o mulțime de lucruri frumoase și instructive.

Calindarul nostru

pe anul bisect 1900

ca prim călimdar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. poro postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

- 1.) „Calendarul nostru“ — pe 1900. prețul — — — — — cor. —.60 fil.
- 2.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul — — — — — „ 1.— „
- 3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul — — — — — „ 2.— „
- 4.) „Judecătorile eu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ —80 „
- 5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ 2.— „
- 6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —prețul — — — — — „ 4.— „
- 7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul. — — — — — „ 2.50 „
- 8.) „Răsboiul pentru neatârare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbu. Prețul Răsboiului „ 1.20 „
Prețul „Coroanei“ — — — — — „ 1.60 „
- 9.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Seecula născ. Truția — prețul — — — — — „ 1.— „
- 10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul — — — — — „ 1.— „
- 11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul: — — — — — „ 3.60 „
- 12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț: — — — — — „ 1.60 „
- 13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț. — — — — — „ 5.— „
- 14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Scoopol, preț — — — — — „ 1.50 „
- 15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul — — — — — „ 1.20 „
- 16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase priceșne și un adaus de cântecce populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.

La comande să se mai adauge de fie-care op 10 fileri spese postale.